

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2025. február 28.
(OR. en)

15342/24

Intézményközi referenciaszám:
2022/0407(CNS)

FISC 215
ECOFIN 1263

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A TANÁCS IRÁNYELVE a 2006/112/EK irányelvnek a digitális korhoz igazodó héaszabályok tekintetében történő módosításáról

---

A TANÁCS (EU) 2025/... IRÁNYELVE

(...)

a 2006/112/EK irányelvnek a digitális korhoz igazodó héaszabályok tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

---

¹ HL C, ..., ... o.

² HL C 228., 2023.6.29., 149. o.

mivel:

- (1) A digitális gazdaság térnyerése jelentős hatással volt az uniós héarendszer működésére, mivel az nem felel meg az új digitális üzleti modelleknek, és nem teszi lehetővé a digitalizáció jóvoltából létrejött adatok teljes körű felhasználását. Az említett fejlemények figyelembevétele érdekében módosítani kell a 2006/112/EK tanácsi irányelvet³.
- (2) A héabevallási kötelezettségeket a platformgazdaság kihívásainak kezelése és a héaalanyként történő, Unión belüli többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének csökkentése érdekében ki kell igazítani.
- (3) A héabevétel-kiesés a héajogszabályok és kiegészítő rendeletek alapján várt héabevétel és a ténylegesen beszedett összeg közötti általános különbség. A becslések szerint 2020-ban az Unióban 93 milliárd EUR volt a héabevétel-kiesés. A héabevétel-kiesés jelentős részét a csalás, különösen az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett, Közösségen belüli csalás teszi ki, amely a becslések szerint 40–60 milliárd EUR-t tesz ki. Az Európa jövőjéről szóló konferencia 2022 májusában közzétett zárójelentése szerint a polgárok az adócsalás és adókikerülés megelőzése érdekében a tagállamokon belül az adópolitikák harmonizálását és összehangolását célzó intézkedéseket, valamint a tagállamok közötti, annak biztosítására irányuló együttműködést előmozdító intézkedéseket szorgalmaztak, hogy az Unióban valamennyi vállalat fizesse meg az adókból rá háruló méltányos részt. A „Héa a digitális korban” kezdeményezés összhangban van az említett célokkal.

---

³ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (4) A határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos adók beszedésének növelése és a tagállamok eltérő adatszolgáltatási rendszereinek alkalmazásából eredő jelenlegi széttagoltság megszüntetése érdekében szabályokat kell megállapítani az uniós digitális adatszolgáltatási követelményekre vonatkozóan. E szabályoknak biztosítaniuk kell az ügyletenkénti információszolgáltatást az adóhatóságok számára, hogy lehetővé tegyék az adatok egyeztetését, fokozzák az adóhatóságok ellenőrzési képességét, és elrettentő hatást gyakoroljanak a meg nem felelés tekintetében, ugyanakkor csökkenteniük kell a különböző tagállamokban működő vállalkozások megfelelési költségeit, és fel kell számolniuk a belső piacon belüli akadályokat.
- (5) Annak érdekében, hogy az adatszolgáltatási folyamat automatizálása az adóalanyok és az adóhatóságok számára egyaránt könnyebb legyen, elektronikusan kell dokumentálni az adóhatóságoknak bevallandó ügyleteket. Az elektronikus számlázás használatának kell a számlakibocsátás alapértelmezett rendszerévé válnia. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a belföldi értékesítések esetében más típusú számlákat is engedélyezzenek.

- (6) Az interoperabilitás maximalizálása érdekében az elektronikus számláknak főszabály szerint meg kell felelniük az (EU) 2017/1870 bizottsági végrehajtási határozatban⁴ meghatározott európai szabványnak (a továbbiakban: az európai szabvány), amely eleget tesz a Bizottság 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ 3. cikkének (1) bekezdésén alapuló, az elektronikus számla minimális adattartalmának szemantikai adatmodelljére vonatkozó európai szabvány kidolgozására irányuló kérésének. A tagállamok azonban továbbra is engedélyezhetnek más szabványokat a belföldi értékesítések esetében.
- (7) A számlázási szabályok megállapítása tekintetében illetékes tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk, amelyek magukban foglalhatnak akkreditációs rendszereket annak biztosítására, hogy az adóalanyok által kibocsátott elektronikus számlák megfeleljenek az engedélyezett szabványok technikai szintaxisának és szemantikájának, és az említett szabványok által meghatározott valamennyi szükséges adatot tartalmazzák. Az említett intézkedéseket a számla kibocsátására kötelezett adóalanyok, vagy harmadik fél szolgáltatók, vagy mindezek tekintetében kell meghozni. Az ilyen intézkedések alkalmazásáért azok címzettjei lesznek a felelősek. Ezen intézkedések azonban nem gátolhatják meg az adóalanyokat abban, hogy megválasszák a számlák kibocsátásának és az ügyfél részére történő elküldésének módját, azaz hogy ezt akár közvetlenül, akár harmadik felek közvetítésével vagy – amennyiben ilyen rendelkezésre áll – nyilvános portál útján tegyék meg.

---

⁴ A Bizottság (EU) 2017/1870 végrehajtási határozata (2017. október 16.) az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabvány hivatkozási számának és a szintaxisok listájának a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint történő közzétételéről (HL L 266., 2017.10.17., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve (2014. április 16.) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról (HL L 133., 2014.5.6., 1.o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

- (8) A nemzeti digitális adatszolgáltatási rendszerek hatékonyságát veszélyeztethetné az, ha az adóalanyok nem tennének eleget azon kötelezettségüknek, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó ügyletek esetében elektronikus számlát bocsássanak ki. Tekintettel az ügyletek és a gazdasági információcserék digitalizálódására és ezen irányelvnek a hía digitalizálásával kapcsolatos – többek között a csalással szembeni hatékonyabb fellépés biztosítására irányuló – célkitűzéseire, lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak előírását, hogy a fizetendő vagy megfizetett hía levonására vagy visszaigénylésére való jogosultság érdemi feltétele a 2006/112/EK irányelvben megállapított kötelező szabványnak megfelelően kibocsátott elektronikus számla megléte.
- (9) Az „elektronikus számla” fogalommeghatározását össze kell hangolni a 2014/55/EU irányelvben használt fogalommeghatározással, hogy a héabevallás terén megvalósítható legyen az egységesítés. Ennek eredményeként az „elektronikus számla” fogalommeghatározása kizárólag azon elektronikus számlákra terjedhet ki, amelyek kibocsátására, továbbítására és befogadására az automatizált, elektronikus feldolgozásukat lehetővé tevő, strukturált elektronikus formátumban fog sor kerülni. A strukturált formátum használatára vonatkozó kötelezettségnek legalább a szolgáltatandó adatokra ki kell terjednie. Ennélfogva a strukturált formátumban beágyazott adatokat és a strukturálatlan, ember által olvasható formátumban beágyazott adatokat ötvöző hibrid számláknak is a fogalommeghatározás alá kell tartozniuk, amennyiben az ilyen számlák az összes szolgáltatandó adatot strukturált formátumban tartalmazzák.
- (10) A héabevallási rendszer hatékony megvalósításához elengedhetetlen, hogy az információk késedelem nélkül eljussanak az adóhatóságokhoz. Ezért a határon átnyúló ügyletek esetében a számlakibocsátás határidejét az adóztatandó tényállás bekövetkezésétől számított 10 napban kell meghatározni.

- (11) Az elektronikus számlának meg kell könnyítenie az ellenőrzéshez szükséges adatok adóhatóság felé történő automatikus továbbítását. E célból az elektronikus számlán strukturált formátumban kell feltüntetni az összes olyan adatot, amelyet a digitális adatszolgáltatási követelmények értelmében továbbítani kell az adóhatóságnak.
- (12) Az elektronikus számla mint az ügyletek héaszempontú dokumentálásának alapértelmezett módszere nem lenne alkalmazható, ha az elektronikus számla használata továbbra is a számlabefogadó elfogadásától függne, különösen a vállalkozások közötti kontextusban. Ezért az adóalanyok és nem adóalany jogi személyek részére kibocsátott számlák esetében az európai szabványnak megfelelő elektronikus számlák kibocsátásához a továbbiakban nem kell ilyen elfogadást előírni, kivéve, ha egy tagállam élt azzal a lehetőséggel, hogy lehetővé tegye a papíralapú számlákat vagy az elektronikus számláktól eltérő elektronikus formátumú számlákat. Azokban az esetekben, amikor egy tagállam lehetővé teszi más szabványok alkalmazását a területén teljesített termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan, az adott tagállam számára lehetővé kell tenni az arról való rendelkezést, hogy az ezen szabványokkal összhangban kibocsátott számlák számlabefogadó általi elfogadása nem szükséges. Amennyiben más személyek részére kibocsátanak ki elektronikus számlákat, lehetővé kell tenni, hogy továbbra is szükséges legyen a számlabefogadó általi elfogadás.
- (13) A Bizottság eleget tett azon kötelezettségének, hogy a 2006/112/EK irányelv 237. cikkében előírtaknak megfelelően jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy azok milyen mértékben eredményezték ténylegesen a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkenését. Mivel az említett kötelezettségnek már eleget tett, azt törölni kell az említett irányelvből.

- (14) A Közösségen belüli ügyletek bevallására szolgáló összesítő nyilatkozatok benyújtására vonatkozó kötelezettséget törölni kell, mivel az ilyen ügyletek a határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények hatálya alá fognak tartozni, ám azok részletesebb információkat és azok gyorsabb rendelkezésre állását biztosítják.
- (15) Annak érdekében, hogy az adóalanyok számára megkönnyítsék a számlaadatok adóhatóságok felé történő továbbítását, a tagállamoknak az adóalanyok rendelkezésére kell bocsátaniuk az ilyen adattovábbításhoz szükséges eszközöket. Az említett eszközöknek lehetővé kell tenniük, hogy az adatokat közvetlenül az adóalanyok vagy a nevükben eljáró harmadik felek küldjék el, illetve azokat – amennyiben ilyen rendelkezésre áll – nyilvános portál útján továbbítsák.
- (16) Jóllehet a határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények szerint az összesítő nyilatkozatok keretében továbbítottakhoz hasonló információkat kell továbbítani, az adóalanyoktól további adatok – többek között banki adatok – szolgáltatását kell kérni, hogy az adóhatóságok ne csak a termékeket, hanem a pénzmozgást is nyomon tudják követni.
- (17) Kerülni kell, hogy a különböző tagállamokban működő adóalanyokra szükségtelen adminisztratív terhek háruljanak. Ezért ezen adóalanyok számára lehetővé kell tenni, hogy az európai szabvány alkalmazásával szolgáltatassák adóhatóságaik részére a szükséges információkat. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy további adatszolgáltatási formátumokat írjanak elő annak érdekében, hogy egyes adóalanyok könnyebben tudják szolgáltatni a kért adatokat.
- (18) A határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adatszolgáltatás szükséges harmonizációjának megvalósítása érdekében a szolgáltatandó adatoknak minden tagállamban meg kell egyezniük, anélkül, hogy a tagállamok további adatokat kérhetnének.

- (19) Fontos, hogy az adóhatóságok számára rendelkezésre álljon az adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi ügyletről szóló szükséges adat. Az említett célkitűzés elérésének biztosítása érdekében célszerűnek tűnik megkövetelni a beszerzőktől, illetve a szolgáltatások igénybevevőitől az ügyletek bevallását. Ez lehetővé tenné az adatok összevetését az értékesítő vagy szolgáltató által szolgáltatott adatokkal, és biztosítaná, hogy az adóhatóságok rendelkezzenek a szükséges információval abban az esetben, ha az értékesítő vagy szolgáltató nem tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének.
- Lehetséges azonban, hogy a tagállamok által a számlák kibocsátásával és az adatszolgáltatással kapcsolatban elfogadott intézkedések elegendő garanciát nyújtanak arra, hogy az értékesítő vagy szolgáltató az adatokat minden számla kibocsátásakor az adóhatóság rendelkezésére bocsátja. E körülmények fennállása esetén a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ne alkalmazzák az említett szabályt és mentesítsék a termék beszerzőjét és a szolgáltatás igénybevevőjét az ezen ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség alól.

- (20) Több tagállam is eltérő adatszolgáltatási követelményeket vezetett be a területén belüli ügyletek tekintetében, ami jelentős adminisztratív terhet ró a különböző tagállamokban működő adóalanyokra, mivel az említett követelményeknek való megfelelés érdekében ki kell igazítaniuk számviteli rendszerüket. Az ilyen eltérésekből eredő költségek elkerülése érdekében a tagállamok által a területükön ellenérték fejében végzett, adóalanyok közötti termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatos adatszolgáltatás céljából bevezetett rendszereknek meg kell felelniük a határokon átnyúló termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében bevezetett rendszer jellemzőinek. A tagállamoknak rendelkezniük kell az adattovábbításhoz szükséges elektronikus eszközökről, és a határokon átnyúló termékértékesítésekhez és szolgáltatásnyújtásokhoz hasonlóan lehetővé kell tenni az adóalany számára, hogy az adatokat az európai szabványnak megfelelően nyújtsa be, bár az érintett tagállam további szabványokat is biztosíthat az adattovábbításhoz. A tagállamok lehetővé teszik, hogy az adatokat vagy az adóalany közvetlenül vagy az említett adóalany nevében eljáró harmadik fél küldje el, és lehetővé tehetik – amennyiben ilyen rendelkezésre áll – nyilvános portál használatát.

- (21) A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy valós idejű, ügyletalapú digitális adatszolgáltatási követelményt vezessenek be a területükön ellenérték fejében teljesített, a határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adatszolgáltatási követelmények hatálya alá tartozóktól eltérő termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan. Ha azonban a jövőben ilyen követelményt vezetnek be, akkor azt a valamely tagállam területén teljesített termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő ügyletekre, valamint az adóalanyok közötti termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekről szóló új szabályokkal összhangban kell megtenniük, amelyek igazodnak a határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekhez. Azoknak a tagállamoknak, amelyek már rendelkeznek az említett ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási rendszerrel, e rendszereket ki kell igazítaniuk annak biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatás a valamely tagállam területén teljesített termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő ügyletekre, valamint az adóalanyok közötti termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekkel összhangban történjen.
- (22) A digitális adatszolgáltatási követelmények hatékonyságának értékelése érdekében a Bizottságnak értékelő jelentést kell készítenie, amelyben megvizsgálja, hogy az elektronikus számlázás, továbbá a Közösségen belüli, illetve a belföldi digitális adatszolgáltatási követelmények milyen hatást gyakorolnak a héabeszedés hatékonyságára és a héabevétel-kiesés csökkentésére, valamint az adóalanyok és az adóhatóságok végrehajtási és megfelelési költségeire, annak ellenőrzése érdekében, hogy a rendszer elérte-e a célkitűzéseit, vagy további kiigazításokra szorul-e.

- (23) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a héa pontos beszédésének biztosítása és az adócsalás megakadályozása érdekében továbbra is alkalmazhassanak egyéb intézkedéseket. Nem írhatnak elő azonban további általános ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettségeket a digitális adatszolgáltatási követelmények hatálya alá tartozó ügyletekre, kivéve, ha ez héabevallás elkészítése és benyújtása, illetve ellenőrzés céljából nemzeti szinten szükséges. Ez azt jelenti, hogy a tagállamok – az ezen irányelvben meghatározott valós idejű adatszolgáltatási kötelezettségekkel együtt – továbbra is fenntarthatják például a szabványos adóellenőrzési állomány (SAF-T) rendszerén alapuló nemzeti adatszolgáltatási eszközeit, valamint az olyan adatszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek nem számítanak általánosnak, mint például a pénztárgépekre vonatkozókat. Ezenkívül a tagállamok lehetőségei nincsenek korlátozva a tekintetben, hogy az ellenőrzések során információkat kérjenek az adóalanyoktól, mivel ilyen információkat csak a tagállam kérésére kell szolgáltatni, és az nem az adóalanyok aktív adatszolgáltatásának eredménye.
- (24) A héabeszédés egyszerűsítése vagy az adókijátszás vagy az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzése érdekében, ahol ez szükséges volt, a 2006/112/EK irányelv 395. cikkén alapuló előzetes felhatalmazás alapján több tagállam belföldi valós idejű, ügyletalapú digitális adatszolgáltatási kötelezettséget vezetett be. Ezek a tagállamok és a területükön letelepedett adóalanyok a közelmúltban jelentős beruházásokat hajtottak végre az említett rendszerek működésének és az említett célkitűzések elérésének biztosítása érdekében. Az említett tagállamoknak ezért kivételesen csak 2035-re kell kiigazítaniuk a rendszereiket annak biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatás a területükön az adóalanyok által teljesített termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősülő ügyletekre, valamint az adóalanyok közötti termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekkel összhangban történjen, kivéve azt az esetet, ha a Bizottság értékelő jelentése hiányosságokat tár fel a határokon átnyúló digitális adatszolgáltatási rendszer működésében. Az ilyen hiányosságok szükség esetén a nemzeti adatszolgáltatási rendszerük kiigazítására vonatkozó határidő további meghosszabbításához vezethetnek.

- (25) A platformgazdaság felvetett bizonyos nehézségeket a héaszabályok alkalmazásával kapcsolatban, különösen a szolgáltatásnyújtó adóalanyiségének megállapítása, valamint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és más vállalkozások közötti egyenlő versenyfeltételek tekintetében.
- (26) A platformgazdaság az online platformokon keresztül, héafizetést elkerülő értékesítések és a hagyományos gazdaságbeli, héaköteles értékesítések közötti verseny indokolatlan torzulásához vezetett. A torzulás az e-kereskedelem mögött álló platformgazdaság két legnagyobb ágazatában, nevezetesen a rövid távú szálláshely-szolgáltatási és a közúti személyszállítási ágazatban a legerőteljesebb. El kell azonban ismerni, hogy az említett egyenlőtlenség egyes tagállamokban szembetűnőbb lehet, mint másutt.
- (27) A rövid távú szálláshely-szolgáltatási és a közúti személyszállítási ágazaton belüli versenytorzulás kezelése érdekében szabályokat kell alkotni a platformok héa beszédésében betöltött szerepének a megváltoztatása céljából, „vélelmezett értékesítő”-vé, illetve „vélelmezett szolgáltató”-vá válnak. A vélelmezett értékesítői, illetve szolgáltatói modell keretében – amely jogi fikció, és a héára vonatkozó jogszabályokon kívül eső szabályokra semmilyen hatással nem bír – a platformokat kötelezni kell a héa felszámítására, amennyiben a héát a ténylegesen szolgáltatást nyújtók nem számítják fel, például azért, mert nem adóalanyok vagy a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás alkalmazásának lehetőségét igénybe vevő adóalanyok.
- (28) A héasemlegesség megőrzése érdekében a platformokat nem célszerű „vélelmezett értékesítő”-ként, illetve „vélelmezett szolgáltató”-ként kezelni, és ennek megfelelően nem indokolt felszámítaniuk a héát, amennyiben a ténylegesen szolgáltatást nyújtók megadják héaazonosító számukat, és úgy nyilatkoznak, hogy az egyébként a „vélelmezett értékesítő, illetve szolgáltató” által felszámítandó héát ők fogják felszámítani.

- (29) Mindazonáltal helyénvaló biztosítani a tagállamok számára a lehetőséget, hogy – amennyiben úgy ítélik meg, hogy területükön nem áll fenn ilyen versenytorzulás – a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás lehetőségét a területükön belül igénybe vevő azon adóalanyokat, amelyek egyébként szisztematikusan a „vélelmezett értékesítő, illetve szolgáltató” szabály hatálya alá esnének, kizárják e szabály hatálya alól. A tagállamok meghatározhatják az említett lehetőség gyakorlására vonatkozó feltételeket. Az említett lehetőség gyakorlása esetén a tagállamoknak azt tudniuk kell olyan módon alkalmazni, amely nem ró semmilyen további indokolatlan adminisztratív terhet a rövid távú szálláshely-szolgáltatásokat vagy közúti személyszállítási szolgáltatásokat nyújtó személyre vagy az ilyen szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalanyra. E tekintetben nem tekinthető aránytalannak az annak megállapításához szükséges információk bekérése, hogy a ténylegesen szolgáltatást nyújtó igénybe veszi-e a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást. Ha azonban egy tagállam él ezzel a lehetőséggel, ez nem érinti a platformok azt illető általános felelősségét, hogy megfeleljenek a vélelmezett értékesítő, illetve szolgáltató szabályainak.
- (30) Annak érdekében, hogy a különböző nemzeti héarendszerek között biztosított legyen egy minimális szintű összhang a rövid távú szálláshely-szolgáltatások nyújtásának a kezelése tekintetében, az ilyen jellegű szolgáltatás úgy tekintendő, mint amely a szállodaiiparéhoz hasonló funkciót tölt be, feltéve hogy megszakítás nélkül, egyazon személynek és legfeljebb 30 éjszakára nyújtják. Az ágazaton belül létező különböző nemzeti sajátosságokhoz való alkalmazkodás érdekében azonban lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a rövid távú szálláshely-szolgáltatásra vonatkozóan saját nemzeti jogukkal összhangban előírjanak bizonyos kritériumokat, feltételeket és korlátozásokat.

- (31) A tagállamok egymástól eltérően értelmezik a platformok által a nem adóalanyok számára nyújtott, értékesítést elősegítő szolgáltatás teljesítési helyét. Az említett szabályt ezért tisztázni kell, és közös kritériumról kell rendelkezni.
- (32) Az olyan helyzetek elkerülése érdekében, amikor a platformokat az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alá vonják olyan ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében „vélelmezett értékesítő”-nek, illetve „vélelmezett szolgáltató”-nak minősülnek, egyértelművé kell tenni, hogy ezen ügyletek nem tartoznak az említett különös szabályozás hatálya alá. Hasonlóképpen biztosítani kell, hogy az utazási irodákat ne vonják a „vélelmezett értékesítő, illetve szolgáltató” szabályának hatálya alá.
- (33) Figyelembe véve, hogy a tagállamok gyakorlata eltérő az adóalanyként való azonosítás tekintetében, az új szabályra való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében helyénvaló hosszabb átmeneti időszakot előírni a vélelmezett értékesítőkre, illetve szolgáltatókra vonatkozó szabály alkalmazásának megkezdésére vonatkozóan.
- (34) Ez az irányelv nem érinti azokat a szabályokat, amelyeket egyéb uniós jogi aktusok írnak elő, különösen az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶, amely az online platformok általi szolgáltatásnyújtás egyéb szempontjait, például az olyan online platformokat üzemeltető szolgáltatókra alkalmazandó kötelezettségeket szabályozza, amelyek távollevők közötti szerződések megkötését teszik lehetővé a fogyasztók és a kereskedők között.

---

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (35) Az (EU) 2017/2455⁷ és az (EU) 2019/1995 tanácsi irányelv⁸ módosította a 2006/112/EK irányelvet a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló e-kereskedelmi tevékenység Unión belüli adóztatására vonatkozó héaszabályok tekintetében. E módosító irányelvek csökkentették a versenytorzulásokat, javították az igazgatási együttműködést és számos egyszerűsítést vezettek be. Noha az említett irányelvek által bevezetett, 2021. július 1-jétől alkalmazandó módosítások jórészt sikeresek voltak, szükség van bizonyos javításokra.
- (36) Bizonyos meglévő szabályokat módosítani kell. Ezek egyike a 2006/112/EK irányelv 59c. cikkében meghatározott 10 000 EUR összegű, naptári év alapú értékhatár kiszámítására vonatkozó szabály, amely értékhatár alatt a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások csak egy tagállamban letelepedett, uniós székhelyű értékesítő általi nyújtása, illetve a termékek ilyen értékesítő általi, Közösségen belüli távértékesítése héaköteles maradhat abban a tagállamban, ahol a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, illetve ahol a termékek a feladásuk vagy fuvarozásuk megkezdésekor találhatóak. A 2006/112/EK irányelv 59c. cikkét módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a 10 000 EUR összegű értékhatár kiszámításakor csak az olyan Közösségen belüli távértékesítéseket vegyék figyelembe, amelyeket az adóalany székhelye szerinti tagállamból teljesítenek, a más tagállamban található termékkészletből történő távértékesítést azonban ne. Szükség van továbbá bizonyos további kisebb módosításokra is egyes gyakorlati szempontoknak – például a honlapcím megadásának – a tisztázása érdekében.

---

⁷ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o., , ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>).

⁸ A Tanács (EU) 2019/1995 irányelve (2019. november 21.) a 2006/112/EK irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról (HL L 310., 2019.12.2., 1. o., , ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj>).

(37) A 2006/112/EK irányelvet annak egyértelművé tétele érdekében is módosítani kell, hogy nemcsak az Unióban letelepedett igénybevevőknek nyújtott szolgáltatások tartoznak az Unióban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás, nevezetesen a nem uniós egyablakos ügyintézésre vonatkozó szabályozás (a továbbiakban: nem uniós egyablakos rendszer) hatálya alá, hanem az Unión kívül letelepedett adóalanyok által az Unión belül nyújtott valamennyi fogyasztói szolgáltatás is. A héamértékekre vonatkozó új szabályok (EU) 2022/542 tanácsi irányelvvel⁹ történő bevezetését követően, valamint annak érdekében, hogy azok a 2006/112/EK irányelv 151. cikke szerinti – többek között a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében, valamint a bizonyos nemzetközi szervezetek számára teljesített termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatos – mentességekre is kiterjedjenek, a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezete szerinti egyablakos rendszereket is ki kell szélesíteni annak biztosítására, hogy a nulla százalékos adókulcs alá tartozó és az adólevonási joggal járó héamentes értékesítések is az említett rendszerek hatálya alá tartozzanak. Ezenkívül a 2006/112/EK irányelvet módosítani kell annak pontosítása érdekében, hogy milyen határidőn belül módosíthatja a különös szabályozást igénybe vevő adóalany a vonatkozó héabevallásokat a három meglévő egyszerűsítő szabályozás – a nem uniós egyablakos rendszer, az uniós egyablakos rendszer és az egyablakos importrendszer – keretében. Az említett pontosítás lehetővé teszi az e rendszerekbe bejelentkezett adóalanyok számára, hogy a vonatkozó héabevallásokat azok benyújtásának határidejéig helyesbítsék. Pontosítani kell továbbá, hogy a korábbi héabevallások helyesbítésére csak az azokat követő adómegállapítási időszakokban van lehetőség. Végezetül, az uniós egyablakos rendszerre és a nem uniós egyablakos rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozások hatálya alá tartozó értékesítések tekintetében egyértelműen meg kell határozni az adóztatandó tényállás időpontját, hogy elkerülhető legyen a szabályok tagállamonként eltérő alkalmazása.

---

⁹ A Tanács (EU) 2022/542 irányelve (2022. április 5.) a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról (HL L 107., 2022.4.6., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj>).

- (38) A héaazonosítás általában minden olyan tagállamban kötelező, ahol héaköteles ügyletekre kerül sor. Az olyan esetek csökkentése érdekében azonban, amikor többszöri héaalanykénti nyilvántartásba vételre van szükség, az (EU) 2017/2455 irányelv több olyan intézkedéssel is kiegészítette a 2006/112/EK irányelvet, amelyek célja a héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének minimalizálása. A héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének további csökkentése érdekében több olyan kiterjesztési intézkedés is meghatározásra került, amely a héaalanyként egyetlen uniós nyilvántartásba történő nyilvántartásba vétel célkitűzését támogatja. Az említett kiterjesztési intézkedéseket ezért szabályok formájában rögzíteni kell.
- (39) Egyéb intézkedések mellett az (EU) 2017/2455 irányelv kiterjesztette a szűkített egyablakos rendszer hatályát; így az szélesebb körű egyablakos ügyintézési rendszerre vált, amely kiterjed a nem adóalanyok részére az Unióban nyújtott összes, határokon átnyúló szolgáltatásra és az összes Közösségen belüli távértékesítésre. Kivételesen az olyan elektronikus felületek, például piacterek és platformok, amelyek bizonyos Unión belüli termékértékesítések tekintetében vélelmezett értékesítővé válnak, az uniós egyablakos rendszer keretében is beválhatnak bizonyos belföldi termékértékesítéseket. A héaalanyként egyetlen uniós nyilvántartásba történő nyilvántartásba vétel célkitűzésének támogatása érdekében az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás hatályát más termékértékesítésekre is ki kell terjeszteni, beleértve az olyan adóalanyok által az Unióban teljesített belföldi fogyasztói termékértékesítéseket is, akik nem a fogyasztás helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok, biztosítva, hogy a vállalkozásoknak ne kelljen héaalanyként nyilvántartásba vetetniük magukat minden olyan tagállamban, ahol a fogyasztók részére ilyen termékértékesítéseket teljesítenek.

- (40) A héát rendszerint a termékértékesítő vagy a szolgáltatásnyújtó számítja fel és vallja be. Bizonyos körülmények között azonban a tagállamok előírhatják, hogy – fordított adózás keretében – nem a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó, hanem a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybe vevő köteles bevallani a fizetendő héát. A héaalanyként egyetlen uniós nyilvántartásba történő nyilvántartásba vétel célkitűzésének további támogatása érdekében szabályokat kell megállapítani a fordított adózás olyan helyzetekben történő kötelező alkalmazására vonatkozóan, amikor a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem letelepedett és nem rendelkezik héaazonosító számmal abban a tagállamban, amelyben héafizetési kötelezettség áll fenn. Az említett termékértékesítőknek vagy szolgáltatásnyújtóknak fordított adózást kell alkalmazniuk, amennyiben olyan személy részére értékesítenek termékeket vagy nyújtanak szolgáltatásokat, aki rendelkezik héaazonosító számmal abban a tagállamban, ahol a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás héaköteles. Ellenőrzési célból az ilyen termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat fel kell tüntetni az összesítő nyilatkozatban. A kötelező alkalmazás mellett a tagállamok az ügyfeleknek termékeket értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó, a területükön nem letelepedett kereskedők általi termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra is előírhatják a fordított adózást, az ügyfél státuszától függetlenül. Azok az értékesítések azonban, amelyekre a 2006/112/EK irányelv XII. címének 4. fejezetében megállapított, különbözet szerinti szabályozás alkalmazandó, nem tartoznak a fordított adózás hatálya alá.

(41) Az (EU) 2017/2455 irányelv kiegészítette a 2006/112/EK irányelvet egy olyan konkrét egyszerűsítéssel, nevezetesen az egyablakos importrendszerrel, amelynek az volt a célja, hogy csökkentse az egyes kis értékű termékek uniós fogyasztók részére történő behozatalához kapcsolódó, héaszabályoknak való megfeleléssel járó terheket. A 2006/112/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy jobban biztosítani lehessen az egyablakos importazonosító számok helyes használatát és ellenőrzési folyamatát az említett irányelvben előírt mentesség alkalmazása tekintetében. Az említett felhatalmazásnak lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el az adókijátszás vagy az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése céljából. E különös intézkedések közé tartozik az is, hogy az egyedi küldeményazonosítót összekapcsolják az egyablakos importazonosító számmal. Az említett hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ összhangban kell gyakorolni.

---

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

(42) A termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó héaalanyként történő nyilvántartásba vételére van szükség abban az esetben, ha az adott termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó nem rendelkezik héaazonosító számmal abban a tagállamban, ahol héafizetési kötelezettség áll fenn. Különösen, a héaalany saját termékeinek egy másik tagállamba – többek között az e-kereskedelemmel kapcsolatos tevékenysége céljából – történő továbbítása esetén szükség van arra, hogy az adóalanyt nyilvántartásba vegyék a sajáttermék-továbbítás feladási és rendeltetési helye szerinti tagállamban. A héaalanyok egyetlen uniós nyilvántartásba történő nyilvántartásba vételének célkitűzésével összhangban tovább kell csökkenteni azokat az eseteket, amikor többszöri héaalanykénti nyilvántartásba vételre van szükség, mégpedig az egyablakos ügyintézési rendszerek keretén belül új szabályozás alkalmazásának az előírása révén. Egy ilyen új rendszer célja kifejezetten a bizonyos sajáttermék-továbbításokhoz kapcsolódó héamegfelelési kötelezettségek egyszerűsítése. Amennyiben továbbá egy adóalany sajáttermék-továbbítást hajt végre valamely más adóalany nevében, és a továbbításra nem utóbbi kifejezett kérésére kerül sor, akkor előbbi köteles a továbbításra vonatkozóan közölni bizonyos információkat a termékek tulajdonosával.

- (43) A 2006/112/EK irányelv bizonyos feltételek teljesülése esetén egyszerűsített héaszempontú kezeléstről rendelkezik a vevői készletre vonatkozó megállapodások keretében továbbított termékek esetében. Mivel a sajáttermék-továbbításokra alkalmazandó, egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás átfogó, és kiterjed a jelenleg a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke szerinti vevői készletre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó termékek határokon átnyúló továbbítására is, az említett megállapodásokat fokozatosan ki kell vezetni, és e célból az említett irányelvet ki kell egészíteni egy, a vevői készletekre vonatkozó rendelkezések teljes törlését megelőző végső határidővel. Ezért helyénvaló 2028. június 30-át végső határidőként meghatározni, amely után már nem lehet új, vevői készletekre vonatkozó megállapodásokat kötni. A 2028. június 30-án vagy azt megelőzően induló, vevői készletre vonatkozó megállapodásokra továbbra is alkalmazandók a vonatkozó feltételek, beleértve az ilyen termékek tulajdonjogának a tervezett vevőre történő átruházására vonatkozó 12 hónapos határidőt is. Az új végső határidő beillesztésével párhuzamosan elő kell írni, hogy az említett megállapodások 2029. június 30-án hatályukat veszítsék, mivel ezen időpont után már nem lesz rájuk szükség.
- (44) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

---

¹¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (45) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a héarendszer digitális korba való átvezetését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, e célkitűzések azonban uniós szinten jobban megvalósíthatók amiatt, hogy harmonizálni kell a digitális adatszolgáltatási követelményeket és ösztönözni kell azok használatát, javítani kell a platformok héaszempontú kezelését, valamint csökkenteni kell azon esetek számát, amikor a vállalkozásoknak más tagállamokban is nyilvántartásba kell vetetniük magukat, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (46) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv ezen irányelv hatálybalépésével hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 143. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az e cikk (1) bekezdésének ca) pontjában foglalt mentesség alkalmazása tekintetében a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az adókijátszás, illetve az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése céljából, ideértve többek között az egyedi küldeményazonosító összekapcsolását az ezen irányelv 369q cikkében említett, megfelelő egyedi héaazonosító számmal. E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottságot a 904/2010/EU rendelet** 58. cikkével létrehozott Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

** A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).”

2. A 218. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk első bekezdésétől eltérve, a tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel összhangban előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára, hogy elektronikus számlát bocsátsanak ki a 262. cikkben említettektől eltérő, területükön teljesített termékértékesítésekről és szolgáltatásnyújtásokról.”

3. A 232. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk első bekezdésétől eltérve, a 218. cikk második bekezdésében meghatározott lehetőséggel élő tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a területükön letelepedett adóalanyok által kibocsátott elektronikus számlák használatához nem szükséges a területükön letelepedett számlabefogadó általi elfogadás.”

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2027. január 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14a. cikk

- (1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az említett adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

- (2) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata révén termékek Közösségen belüli – a Közösségen nem letelepedett adóalany általi, a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem héaköteles Közösségen belüli termékbeszerzéseket végrehajtó adóalany vagy nem adóalany jogi személy, vagy pedig bármely más nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján 2027. július 1-jéig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vélelmezett értékesítő, illetve szolgáltató első albekezdésben meghatározott szabályának működéséről, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be annak további kiterjesztése céljából.”

2. A 17a. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél 2028. június 30-án vagy azt megelőzően termékeket ad fel vagy fuvaroz el egy másik tagállamba abból a célból, hogy ezeket a termékeket ott megérkezésük után egy későbbi szakaszban egy másik adóalany részére értékesítse, mely utóbbi a két adóalany között fennálló megállapodással összhangban jogosult e termékek tulajdonjogára;”

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ez a cikk 2029. június 30-án hatályát veszti.”

3. Az V. cím 3a. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„3a. FEJEZET

A 33. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó bizonyos termékértékesítéseket és az 58. cikk hatálya alá tartozó bizonyos szolgáltatásnyújtásokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó értékhatár”.

4. Az 59c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalany részére nyújtják, aki, illetve amely az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamban telepedett le, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye attól eltérő tagállamban található, vagy a termékeket az a) pontban említett tagállamból egy másik tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el; és”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tagállam az említett bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítő adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési hely 33. cikk a) pontjának és 58. cikknek megfelelő meghatározását, amely választás mindenképpen legalább két naptári évre szól.

A XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott különös szabályozás alkalmazása céljából nyilvántartásba vett adóalanyok esetében úgy kell tekinteni, hogy éltek az e bekezdés első albekezdésében említett lehetőséggel.”

5. A 66. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„66. cikk

- (1) A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetési kötelezettség – egyes ügyletekre vagy az adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontok egyikében keletkezzen:
  - a) legkésőbb a számla kibocsátásának időpontjában;
  - b) legkésőbb az ellenérték átvételének időpontjában;
  - c) meghatározott időszakon belül – legkésőbb a tagállamok által a 222. cikk második bekezdése alapján a számlakibocsátásra meghatározott határidő lejártakor, vagy ha a tagállam ilyen határidőt nem határozott meg, akkor az adóztatandó tényállás bekövetkeztétől számított meghatározott időszakon belül –, abban az esetben, ha a számla kibocsátása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt eltérés nem alkalmazandó a következő termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra:
  - a) a XII. cím 6. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása, amennyiben azokat olyan adóalany teljesíti, aki a 359. cikkel összhangban jogosult az említett különös szabályozás alkalmazására;
  - b) a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások, amennyiben ezen termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat olyan adóalany teljesíti, aki a 369b. cikkel összhangban jogosult az említett különös szabályozás alkalmazására;

- c) olyan szolgáltatásnyújtás, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell a héát megfizetnie;
- d) a 67. cikk első bekezdésében említett termékértékesítések vagy terméktovábbítások.”

6. A 167a. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy azon adóalany adólevonási jogának érvényesítését, akinek kizárólag a 66. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban keletkezik héafizetési kötelezettsége, addig az időpontig kell halasztani, amíg ezen adóalany részére értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás utáni héát a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója számára ki nem fizette.”

7. A 226. cikk 7a. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7a. ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a »pénzforgalmi elszámolás« kifejezés;”.

8. A 237. cikket el kell hagyni.

9. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását mindazon, a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek nem adóalanyok részére nyújtanak szolgáltatásokat. E különös szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra alkalmazandó.”

10. A 361. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) elektronikus cím, ideértve – ha rendelkezésre áll – a honlapok címét;”.

11. A 368. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„368. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás céljára felhasznált termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó visszatérítésekre.

Amennyiben az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.”

12. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„369aa. cikk

A 39. cikkben meghatározott feltételek szerinti, a Közösség területén található földgázrendszeren vagy ilyen rendszerhez kapcsolt bármely hálózaton keresztüli gázértékesítés, villamosenergia-értékesítés, illetve távfűtési vagy távhűtési hálózaton keresztüli hő- vagy hűtésenergia-értékesítés a 369b. cikk alkalmazása tekintetében 2028. június 30-ig termékek Közösségen belüli távértékesítésének tekintendő, amennyiben azt abban a tagállamban nem letelepedett adóalany teljesíti, ahol a termék héaköteles, mégpedig olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem héakötelesek, vagy pedig bármely más nem adóalany részére.”

13. A 369j. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától és a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítés céljából felhasznált termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó visszatérítésekre.”

14. A 369m. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a XII. cím 1. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó adóalanyokra.”

15. A 369p. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) elektronikus cím és, ha rendelkezésre áll, honlapok;”

b) a (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) elektronikus cím és, ha rendelkezésre áll, honlapok;”.

16. A 369w. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékértékesítés céljából felhasznált termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó visszatérítésekre.”

3. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2028. július 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„28a. cikk

- (1) A 28. cikktől eltérve azon adóalany esetében, aki, illetve amely elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával rövid távú szálláshely-szolgáltatások – nevezetesen, szálláshely ugyanazon személy részére, legfeljebb 30 éjszakára történő, megszakítás nélküli bérbeadása – vagy közúti személyszállítási szolgáltatások Unión belüli nyújtását segíti elő, úgy tekintendő, mintha ő maga vette volna igénybe és nyújtotta volna a szóban forgó szolgáltatásokat, kivéve ha az adott szolgáltatásokat nyújtó személy:
- a) megadta a szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalanynak a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállamban kiadott héaazonosító számát, vagy pedig a 362. vagy a 369d. cikkel összhangban kapott egyedi héaazonosítószámát; és
  - b) úgy nyilatkozott a szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalanynak, hogy ő maga fogja felszámítani a szolgáltatásnyújtást terhelő héa összegét.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában Unión belül teljesített közúti személyszállítási szolgáltatás alatt a szolgáltatásnak az a szakasza értendő, amelyet két Unión belüli pont között teljesítenek.
- (3) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a XII. cím 3. fejezetében meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekre.
- (4) A tagállamok előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalany a nemzeti joggal összhangban meghatározott megfelelő eszközökkel hitelesítse az (1) bekezdés a) pontjában említett héaazonosító számot.
- (5) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a tagállamok kizárhatják az említett bekezdés hatálya alól a területükön nyújtott azon rövid távú szálláshely-szolgáltatásokat vagy közúti személyszállítási szolgáltatásokat – vagy mindkettőt –, amelyek teljesítésére a XII. cím 1. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alatt került sor.
- (6) Amennyiben valamely tagállam élt az (5) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, tájékoztatja erről a héabizottságot. A Bizottság közzéteszi azon tagállamok átfogó jegyzékét, amelyek éltek az említett lehetőséggel.
- (7) A Bizottság 2033. július 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácsnak, amelyben értékeli e cikk működését, valamint a héaszabályoknak a termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást elősegítő szolgáltatásokra való alkalmazását, kitérve a belső piac működésére gyakorolt hatásra és a héabeszedés hatékonyságára is. Amennyiben szükségesnek ítéli, a Bizottság megfelelő jogalkotási javaslatot terjeszt elő.”

2. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„46a. cikk

A nem adóalany részére valamely elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával nyújtott, termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást elősegítő szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az alapügyletet ezen irányelvvel összhangban teljesítik.”

3. A 135. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjától eltérve a szálláshely ugyanazon személy részére, legfeljebb 30 éjszakára történő megszakítás nélküli bérbeadása – a tagállamok által meghatározandó kritériumok, feltételek és korlátozások mellett – úgy tekintendő, mint amely a szállodaiparához hasonló funkciót tölt be;”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok 2028. július 1. előtt közlik a héabizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyekben meghatározzák a (2) bekezdés második albekezdésében említett kritériumokat, feltételeket és korlátozásokat.

A Bizottság a tagállamok által e bekezdés első albekezdése szerint nyújtott tájékoztatás alapján 2028. december 31-ig átfogó jegyzéket tesz közzé azokról a kritériumokról, feltételekről és korlátozásokról, amelyeket a tagállamok a (2) bekezdés második albekezdése tekintetében meghatároztak.”

4. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„136b. cikk

Ha a 28a. cikk bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő maga vette volna igénybe és nyújtotta volna a szolgáltatásokat, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó szolgáltatások ezen adóalany részére történő nyújtását.”

5. A 138. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdésének b) pontja nem alkalmazandó a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás keretében bevallott továbbításokra.”;

b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik tagállamba történő továbbításból álló azon termékértékesítés, amelyre vonatkozott volna az (1) bekezdésben és az e bekezdés a) és b) pontjában említett adómentesség, amennyiben az értékesített termék beszerzője egy másik adóalany lenne.”

6. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„172a. cikk

Ha a 28a. cikk bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő maga vette volna igénybe és nyújtotta volna a szolgáltatásokat, e szolgáltatásnyújtások nem érintik az adóalany adólevonási jogát, függetlenül attól, hogy az adott szolgáltatásnyújtások tekintetében levonható-e a héa.”

7. A 194. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„194. cikk

(1) A 195. és 196. cikk sérelme nélkül, ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítő adóalany nem letelepedett, és nem rendelkezik a 214. cikkben említett egyedi héaazonosító számmal abban a tagállamban, amelyben héafizetési kötelezettség áll fenn, az adófizetésre a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany kötelezett, ha ez a személy az adott tagállamban már rendelkezik héaazonosító számmal.

Ezenkívül, ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást abban a tagállamban nem letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyben a héafizetési kötelezettség fennáll, a tagállamok előírhatják, hogy – az általuk meghatározott feltételekkel összhangban – az adófizetésre a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő személy kötelezett.

(2) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott használtcikk-kereskedő által teljesített termékértékesítésre, amennyiben a termékek a XII. cím 4. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozás szerint héakötelesek.”

8. A 222. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés, illetve az olyan termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 194. és 196. cikk alapján a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napján kell kibocsátani.”

9. A 226. cikk 4. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„4. a beszerző vagy igénybevevő 214. cikkben említett héaazonosító száma, amelynek felhasználásával számára olyan terméket értékesítettek vagy szolgáltatást nyújtottak, amely után az említett beszerző vagy igénybevevő héafizetésre kötelezett, vagy amelynek felhasználásával a 138. cikk alapján értékesítettek számára termékeket, kivéve ha éltek a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás alkalmazásának lehetőségével;”.

10. A 242a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata révén az Unión belüli rövid távú szálláshelyszolgáltatások vagy közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtását segíti elő, és a 28a. cikk értelmében ezen adóalany nem tekintendő úgy, mintha ő maga vette volna igénybe és nyújtotta volna ezen szolgáltatásokat, akkor a szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalany köteles nyilvántartást vezetni e szolgáltatásnyújtásokról. Az említett nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy azon tagállamok adóhatóságai, amelyekben az említett termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások adóztatandók, ellenőrizni tudják az azokhoz kapcsolódó héaelszámolás helyességét.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) és (1a) bekezdésben említett nyilvántartásokat kérésre elektronikus úton az érintett tagállamok rendelkezésére kell bocsátani.

A tagállamok továbbra is kérhetik, hogy az (1) és az (1a) bekezdésben említett nyilvántartásokat rendszeres és szisztematikus módon bocsássák rendelkezésre mindaddig, amíg lehetővé nem válik az említett nyilvántartásokhoz való automatizált hozzáférés.

Az említett nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.”

11. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„242b. cikk

Amennyiben valamely adóalany a 17. cikk (1) bekezdésének megfelelően egy másik adóalany nevében továbbít termékeket egy másik tagállamba, akkor az előbbinek legkésőbb a termékek fuvarozásakor vagy feladásakor tájékoztatnia kell az utóbbit arról, hogy termékeinek továbbítása folyamatban van vagy arra sor fog kerülni, ha a továbbításra nem az utóbbi kifejezett kérése alapján kerül sor.”

12. A 262. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden héaazonosító számmal rendelkező adóalanynak összesítő nyilatkozatot kell benyújtania, amely tartalmazza a következőket:

- a) azok a héaazonosító számmal rendelkező beszerzők, akiknek, illetve amelyeknek a részére ezen héaazonosító számmal rendelkező adóalany a 138. cikk (1) bekezdésében és a 138. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek szerint terméket értékesített, kivéve ha a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozást alkalmazza;
- b) azok a héaazonosító számmal rendelkező személyek, akiknek, illetve amelyeknek a részére ezen héaazonosító számmal rendelkező adóalany olyan terméket értékesített, amelyet az említett adóalany részére a 42. cikkben említett Közösségen belüli termékbeszerzésként értékesítettek;

- c) azok a héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akiknek, illetve amelyeknek a részére az említett, héaazonosító számmal rendelkező adóalany olyan terméket értékesített vagy szolgáltatást nyújtott, amely nem héamentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő a 194. cikk alapján – amennyiben rendelkezik héaazonosító számmal –, vagy a 196. cikk alapján a héa megfizetésére kötelezett.”

13. A 288. cikk (1) bekezdése c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 136a., a 136b., a 146–149., a 151., a 152. és a 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;”.

14. A 306. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett különös szabályozás nem alkalmazandó a 28a. cikk alapján teljesített ügyletekre.”

15. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„6. FEJEZET

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését, illetve bizonyos belföldi termékértékesítéseket vagy sajáttermék-továbbításokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”.

16. A 365. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„365. cikk

A héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot, valamint az e különös szabályozás hatálya alá tartozó azon szolgáltatások héa nélküli teljes értékét, amelyek esetében az adóztatandó tényállás az adómegállapítási időszakban következett be, valamint a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő. A héabevallásban adott esetben szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejéig a héabevallás módosítására van szükség, a módosításokat ezen héabevallásban kell szerepeltetni.

Amennyiben valamely előző adómegállapítási időszak héabevallásának módosítására van szükség a héabevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejét követően, a módosításokat egy későbbi adómegállapítási időszak héabevallásában kell szerepeltetni, az eredeti héabevallás említett cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi héabevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

17. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„3. SZAKASZ

A TERMÉKEK KÖZÖSSÉGEN BELÜLI TÁVÉRTÉKESÍTÉSÉRE, BIZONYOS, ADÓALANYOK ÁLTAL TAGÁLLAMON BELÜL TELJESÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEKRE, VALAMINT BIZONYOS, A KÖZÖSSÉG TERÜLETÉN, DE NEM A FOGYASZTÁS SZERINTI TAGÁLLAMBAN LETELEPEDETT ADÓALANYOK ÁLTAL NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS”.

18. A 369a. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont a következőképpen módosul:

i. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Az olyan termékértékesítés esetében, amikor a termékeket nem adják fel, illetve nem fuvarozzák el, valamint ha az értékesített termékek feladása vagy fuvarozása egyazon tagállamban kezdődik és ér véget, továbbá a 37. és a 39. cikk szerinti termékértékesítések esetében az azonosítót kiadó tagállam az a tagállam, amelyben az értékesítést teljesítik. Ha a termékfeladás vagy -fuvarozás több kiindulási tagállamból történik, vagy az értékesítést több tagállamban teljesítik, e tagállamok közül az adóalany jelöli ki az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti;”

ii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„E pont első, második és harmadik albekezdésétől eltérve, e különös szabályozás tekintetében az azonosítót kiadó tagállam ugyanaz, mint a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás esetében, amennyiben az adóalanyt ez utóbbi különös szabályozásban nyilvántartásba vették.”;

b) a 3. pont a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) egy tagállamban feladás vagy fuvarozás nélkül teljesített termékértékesítés esetén, vagy ha a feladás vagy fuvarozás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik, akkor az adott tagállam;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítés esetén, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik, akkor az a tagállam, amelyet az értékesítés teljesítési helyének kell tekinteni;”.

19. A 369b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok az alábbi adóalanyok számára engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását, feltéve hogy azok nem kizárólag héamentes, héalevonásra nem jogosító termékeket értékesítenek és szolgáltatásokat nyújtanak:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalany;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdése szerinti olyan termék értékesítését elősegítő adóalany, amelyet nem adtak fel, illetve nem fuvaroztak el, vagy ha a feladás vagy fuvarozás egyazon tagállamban kezdődik és ér véget;
- c) nem adóalany részére szolgáltatást nyújtó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany;
- d) abban a tagállamban nem letelepedett adóalany, ahol a termék héaköteles, aki, illetve amely a 36., 37. és 39. cikknek megfelelően a termékeket olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére értékesíti, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany személy részére értékesíti;
- e) abban a tagállamban nem letelepedett adóalany, ahol a termék héaköteles, aki, illetve amely a termékeket feladás vagy fuvarozás nélkül értékesíti, vagy oly módon, hogy a feladás vagy fuvarozás egyazon tagállamban kezdődik és ér véget, olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany személy részére értékesíti;

- f) abban a tagállamban nem letelepedett adóalany, amelybe a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás keretében a termékeket továbbították, amennyiben az említett termékek a 16., a 18. vagy a 26. cikkel összhangban héakötelesek, vagy amennyiben a héalevonás a X. cím 5. fejezetével összhangban korrigálendő.

Ez a különös szabályozás a Közösség területén az érintett adóalany által teljesített valamennyi, e különös szabályozás hatálya alá tartozó értékesítésre alkalmazandó.”

20. A 369g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369g. cikk

- (1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes fogyasztás szerinti tagállam tekintetében az adómegállapítási időszakban teljesített, e különös szabályozás hatálya alá tartozó olyan következő termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, amelyek esetében az adóztatandó tényállás az adómegállapítási időszakban következett be, továbbá adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét:
- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;
  - b) szolgáltatásnyújtás;
  - c) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítések, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;

- d) termékek – többek között a 14a. cikk (2) bekezdése szerint az adott termékértékesítést elősegítő adóalany által – feladás vagy fuvarozás nélkül vagy oly módon teljesített értékesítése, hogy a feladás vagy fuvarozás egyazon tagállamban kezdődik és ér véget, amennyiben a termékeket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- e) a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás szerinti sajáttermék-továbbítást követően teljesített, a 16., a 18. vagy a 26. cikk szerinti termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás.

A héabevallásnak az (5) bekezdés második albekezdésében foglaltak szerint az előző adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

- (2) Amennyiben a termékeket feladás vagy fuvarozás nélkül értékesítik, vagy az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból vagy tagállamokba adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, továbbá adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan tagállam tekintetében is, ahol a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást feladás vagy fuvarozás nélkül teljesítik, vagy ahonnan vagy amelybe a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:
  - a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;

- b) termékek – többek között a 14a. cikk (2) bekezdése szerint az adott termékértékesítést elősegítő adóalany általi – feladás vagy fuvarozás nélkül történő értékesítése, vagy ha a feladás vagy fuvarozás egyazon tagállamban kezdődik és ér véget, ha a termékeket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- c) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítések, ha a termékeket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem héakötelesek, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- d) a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás szerinti sajáttermék-továbbítást követően teljesített, a 16., a 18. vagy a 26. cikk szerinti termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás.

Az e bekezdésben említett termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, amelyben a termékeket feladás vagy fuvarozás nélkül értékesítik, vagy amelyekből vagy amelyekbe az ilyen termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.

- (3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatást nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamban kívül más tagállamban is rendelkezik egy vagy több olyan állandó telephellyel, ahonnan a szolgáltatást nyújtja, akkor a héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatásnyújtás héa nélküli összértékét, továbbá adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét is minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adott adóalany telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az adott telephely egyéni héaazonosító számát vagy adónyilvántartási számát.
- (4) Amennyiben a héalevonás korrekciójára van szükség olyan termékek vonatkozásában, amelyeket a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozással összhangban továbbítottak, a héabevallásnak tartalmaznia kell a korrekció alapjául szolgáló releváns tényezőket és a fizetendő héa összegét, valamint tárgyi eszközök esetében a továbbítást követően induló korrekciós időszak kezdőnapját.
- (5) Amennyiben a héabevallás 369f. cikk szerinti benyújtási határidejéig a héabevallás módosítására van szükség, a módosításokat ezen héabevallásban kell szerepeltetni.

Amennyiben a héabevallás 369f. cikk szerinti benyújtási határidejét követően valamely előző adómegállapítási időszak héabevallásának módosítására van szükség, a módosításokat egy későbbi adómegállapítási időszak héabevallásában kell szerepeltetni, az eredeti héabevallás említett cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi héabevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.

(6) E cikk alkalmazása során a héabevallásban nem tüntetendők fel a héalevonásra nem jogosító, héamentes termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások.”

21. A 369p. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„e) azon adóalanyi minőség, amely akkor áll fenn, ha az adóalany a 14a. cikk (1) bekezdésének megfelelően úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket.”;

b) a (3) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„f) azon adóalanyi minőség, amely akkor áll fenn, ha az adóalany a 14a. cikk (1) bekezdésének megfelelően úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket.”

22. A 369t. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369t. cikk

(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369q. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált azon termékek távértékesítésének héa nélküli teljes összegét, amelyek tekintetében az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, továbbá a vonatkozó héa teljes összegét az alkalmazandó héamértékek szerinti bontásban. A héabevallásban adott esetben szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

- (2) Amennyiben a héabevallás 369s. cikk szerinti benyújtási határidejéig a héabevallás módosítására van szükség, a módosításokat ezen héabevallásban kell szerepeltetni.

Amennyiben a héabevallás 369s. cikk szerinti benyújtási határidejét követően valamely előző adómegállapítási időszak héabevallásának módosítására van szükség, a módosításokat egy későbbi adómegállapítási időszak héabevallásában kell szerepeltetni az eredeti héabevallás említett cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi héabevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó húaösszeget.”

23. A XII. cím 6. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„5. SZAKASZ

A SAJÁTTERMÉK-TOVÁBBÍTÁSOKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁS

369xa. cikk

- (1) E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:
- a) „sajáttermék-továbbítás”: a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban egy másik tagállamba irányuló terméktovábbítás, amely nem foglalja magában az olyan termékek továbbítását, amelyek tekintetében az adott tagállamban nem áll fenn teljes körű adólevonási jog.

- b) „azonosítót kiadó tagállam”: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az adóalany állandó telephelye van.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany e különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Ha több tagállamból is indul termékfeladás vagy -fuvarozás, e tagállamok közül az adóalany jelöli meg az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

- (3) E cikk (1) bekezdésének b) pontjától és (2) bekezdésétől eltérve, e különös szabályozás tekintetében az azonosítót kiadó tagállam ugyanaz, mint a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott különös szabályozás esetében, amennyiben az adóalanyt ez utóbbi különös szabályozásban nyilvántartásba vették.

369xb. cikk

A tagállamok valamennyi, sajtótermék-továbbításokat végző adóalany részére engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását.

E különös szabályozás az e különös szabályozásban nyilvántartásba vett adóalany által végzett valamennyi sajtótermék-továbbításra alkalmazandó.

369xc. cikk

Az adóalany köteles tájékoztatni az azonosítót kiadó tagállamot az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységeinek megkezdéséről és megszüntetéséről, valamint olyan módon történő megváltoztatásáról, amelynek következtében az adóalany a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Az adóalanynak elektronikus úton kell közölnie ezeket az információkat.

369xd. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany csak az azonosítót kiadó tagállamban kell héaazonosító számmal rendelkeznie az e különös szabályozás keretében végzett adóköteles ügyletek tekintetében. Erre a célra az azonosítót kiadó tagállam az adóalany számára a belföldi rendszer keretében az említett adóalany fennálló kötelezettségei tekintetében korábban kiadott egyedi héaazonosító számot használja.

369xe. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból:

- a) ha az adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak, hogy már nem végez e különös szabályozás hatálya alá tartozó sajtótermék-továbbítást;
- b) ha más okból feltételezhető, hogy az adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységei befejeződtek;
- c) ha a szóban forgó adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
- d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369xf. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes hónapra vonatkozóan elektronikus úton héabevallást kell benyújtania, függetlenül attól, hogy végzett-e e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbításokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a héabevallás vonatkozik.

369xg. cikk

- (1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369xd. cikkben említett egyedi héaazonosító számot, valamint minden olyan tagállam tekintetében, ahová a termékeket feladják vagy továbbítják, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó azon terméktovábbítások héa nélküli teljes összegét, amelyek esetében az adóztatandó tényállás az adómegállapítási időszakban következett be.

A héabevallásnak a (3) bekezdésében foglaltak szerinti módosításokat is tartalmaznia kell.

- (2) Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítások héa nélküli teljes összegét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan az első albekezdésben említett termékeket feladják vagy elfuvarozzák. A héabevallásnak az e bekezdésben foglalt információkat azon tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

- (3) Amennyiben a héabevallás 369xf. cikk szerinti benyújtási határidejéig a héabevallás módosítására van szükség, a módosításokat ezen héabevallásban kell szerepeltetni.

Amennyiben a héabevallás 369xf. cikk szerinti benyújtási határidejét követően valamely előző adómegállapítási időszak héabevallásának módosítására van szükség, a módosításokat egy későbbi adómegállapítási időszak héabevallásában kell szerepeltetni az eredeti héabevallás említett cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi héabevallásban meg kell jelölni azon érintett tagállamot, amelybe és amelyből a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó adóalapot.

369xh. cikk

- (1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a héabevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön.

Ha az értékesítést más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.

- (2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon közzétett árfolyamon.

369xi. cikk

E különös szabályozás alkalmazása céljából a Közösségen belüli termékbeszerzés mentesül a héa alól abban a tagállamban, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A 214. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk első bekezdésében említett, Közösségen belüli termékbeszerzés nem keletkeztet a 214. cikk (1) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettséget.

A 16., 18., 26., 185–189. és 192. cikk alkalmazása céljából az e cikk első bekezdésében említett mentességet úgy kell tekinteni, mint azon teljes körű héalevonási jog gyakorlását, amely akkor lenne esedékes, ha az említett mentesség nem lenne alkalmazható.

369xj. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységei tekintetében nem vallhatja be az e különös szabályozás szerinti héabevallásában a 168. cikknek megfelelően levonható héát azokban a tagállamokban, ahová vagy ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától és a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve, az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó sajtótermék-továbbításokra felhasznált termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó visszatérítésekre.

Amennyiben az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az adóalany az adott tagállamban a részére értékesített termékekkel vagy nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369xk. cikk

- (1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó sajáttermék-továbbításokról. E nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási vagy érkezési helye szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási vagy érkezési helye szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

A nyilvántartást a saját termék továbbítását magában foglaló év december 31-étől számított 10 évig meg kell őrizni.”

4. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2029. július 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 243. cikkben a (3) bekezdést el kell hagyni.
2. A 262. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

5. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2030. július 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 42. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a terméket beszerző eleget tett a 262. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kötelezettségeknek, azon termék értékesítésével kapcsolatban, amely tekintetében a 197. cikkben foglaltak szerint a megrendelő az adófizetésre kötelezett személy.”

2. A 138. cikk (1a) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott adómentesség nem alkalmazandó, ha az értékesítő nem tett eleget a 262. és a 263. cikkben meghatározott, a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adatok közlésére irányuló kötelezettségének, vagy ha a továbbított adatok ezen értékesítés vonatkozásában nem a 264. cikk alapján megkövetelt helyes információkat tartalmazzák, kivéve, ha az értékesítő megfelelően és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon meg tudja indokolni a hiányosságokat.”

3. A 168. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az ügyletre a 271a. cikk (1) bekezdésében megállapított adatszolgáltatási követelmények vonatkoznak, akkor a tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel összhangban előírhatják, hogy a beszerző vagy igénybevevő csak akkor jogosult a fizetendő vagy megfizetett hea levonására vagy visszaigénylésére, ha az említett beszerző vagy igénybevevő rendelkezik a 218. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban kiállított elektronikus számlával.”

4. A 217. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„217. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában »elektronikus számla« az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó olyan számla, amelyet – legalább a 262. és a 271b. cikkben említett adatokra vonatkozóan – olyan strukturált elektronikus formában bocsátottak ki, továbbítottak és fogadtak be, amely lehetővé teszi annak automatikus és elektronikus feldolgozását.”

5. A 218. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„218. cikk

- (1) Az elektronikus számláknak és a papíron vagy az elektronikus számláktól eltérő elektronikus formában kiállított dokumentumoknak vagy üzeneteknek meg kell felelniük az e fejezetben meghatározott, számlaként való elfogadásra vonatkozó feltételeknek.
- (2) Ezen irányelv alkalmazása céljából a számlákat elektronikus számlaként kell kibocsátani. A tagállamok azonban a 6. fejezetben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá nem tartozó ügyletek esetében papír vagy elektronikus számlától eltérő elektronikus formájú dokumentumokat vagy üzeneteket is elfogadhatnak.
- (3) Az elektronikus számláknak meg kell felelniük az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* szerinti szintaxislistának. A tagállamok engedélyezhetik a területükön történő, az ezen irányelv 262. cikkében említettektől eltérő termékértékesítésekhez és szolgáltatásnyújtásokhoz kapcsolódó elektronikus számlákra vonatkozóan egyéb szabványok alkalmazását.
- (4) A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az adóalanyok által kibocsátott elektronikus számlák:
  - a) tartalmazzák az ezen irányelvben előírt információkat; és
  - b) megfeleljenek a (3) bekezdésben említett, az elektronikus számlázásra vonatkozó technikai szabványoknak.

- (5) A tagállamok lehetővé teszik, hogy a számlát kibocsátó adóalany vagy az ezen adóalany nevében és javára eljáró harmadik személy megfeleljen a (4) bekezdésben megállapított intézkedéseknek.

A tagállamok engedélyezhetik nyilvános portál használatát is, amennyiben az rendelkezésre áll.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve (2014. április 16.) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról (HL L 133., 2014.5.6., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

4. A 222. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 194-197. cikk alapján a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkezését követő 10 napon belül ki kell bocsátani.

Olyan termékértékesítéshez, illetve szolgáltatásnyújtáshoz fizetett előleg esetén, amelynél a héát a 194-197. cikk alapján a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az előleg átvételétől számított 10 napon belül ki kell bocsátani.”

7. A 223. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„223. cikk

A tagállamok engedélyezik az adóalanyoknak több különböző termékértékesítésről, illetve szolgáltatásnyújtásról szóló összesítő számlák kibocsátását, feltéve hogy az összesítő számlán feltüntetett termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások után ugyanabban a naptári hónapban keletkezik a héafizetési kötelezettség.

A 222. cikkben említett termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetében az összesítő számlákat legkésőbb annak a naptári hónapnak az utolsó napjától számított 10 napon belül kell kibocsátani, amelyre az összesítő számla vonatkozik.

A tagállamok bizonyos csalásra érzékeny ágazatokban kizárhatják az összesítő számlák kibocsátásának lehetőségét. A tagállamok tájékoztatják a héabizottságot az általuk végrehajtott kizárásokról.”

8. A 226. cikk a következőképpen módosul:

a) a 11a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„11a. ha az adófizetési kötelezettség a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybe vevőt terheli, a »fordított adózás« kifejezés, valamint olyan termékértékesítés esetén, amely után a 197. cikk értelmében a terméket beszerző köteles megfizetni a héát, a »háromszögügylet« kifejezés;”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„16. a 219. cikkben említett helyesbítő számla esetében az e bekezdés 2. pontjában említett, a helyesbített számlát azonosító sorszám;

17. a termékértékesítő/a szolgáltatásnyújtó bankszámlaszámai vagy virtuális számláinak számai, vagy bármely más olyan azonosítók, amelyek egyértelműen azonosítják a termékértékesítő/a szolgáltatásnyújtó azon számláit, amelyre a számlabefogadók a számlát kifizethetik.”

9. A 232. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„232. cikk

Az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU irányelv szerinti szintaxislistának megfelelő elektronikus számla adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére történő kibocsátásához nem szükséges annak a számlabefogadó általi elfogadása. A tagállamok azonban az e cím 6. fejezetében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá nem tartozó ügyletek esetében az említett szabványnak megfelelő számlákat a számlabefogadó általi elfogadáshoz köthetik, amennyiben az adott tagállam élt az ezen irányelv 218. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lehetőséggel.

Egy másik szabványnak megfelelő elektronikus számla, illetve az elektronikus számláktól eltérő, elektronikus formájú számláknak az adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére történő kibocsátásához szükséges annak a számlabefogadó általi elfogadása. Azok a tagállamok azonban, amelyek éltek a 218. cikk (3) bekezdésében meghatározott lehetőséggel, rendelkezhetnek úgy, hogy az egyéb szabványokat alkalmazó elektronikus számlákhoz nem szükséges a területükön letelepedett számlabefogadók általi elfogadás.

Azok a tagállamok, amelyek éltek a 221. cikk (1) bekezdésében meghatározott lehetőséggel, az elektronikus számlák vagy az elektronikus számláktól eltérő, elektronikus formájú számlák kibocsátását a számlabefogadó általi elfogadáshoz köthetik.”

10. A 233. cikk (2) bekezdésében a bevezető rész a következőképpen módosul:

„Elektronikus számla vagy elektronikus számlától eltérő, elektronikus formájú dokumentumok vagy üzenetek eredetének hitelessége és tartalmának sértetlensége az (1) bekezdésben leírt üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül bizonyos technológiákkal is biztosítható, például az alábbiakkal:”.

11. A 235. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„235. cikk

A tagállamok egyedi feltételeket állapíthatnak meg a területükön olyan országból teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kibocsátott elektronikus számlákra vagy elektronikus számlától eltérő, elektronikus formájú dokumentumokra vagy üzenetekre vonatkozóan, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és a 904/2010/EU rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.”

12. A 236. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„236. cikk

Amennyiben ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát vagy elektronikus számlától eltérő, elektronikus formájú dokumentumot vagy üzenetet tartalmazó számlaköteget küldenek, illetve ilyet bocsátanak rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.”

13. A XI. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„**6. FEJEZET**

Digitális adatszolgáltatási követelmények”.

14. A XI. cím 6. fejezete annak címe után a következő szakaszhoz tartozó címmel egészül ki:

„1. SZAKASZ

A KÖZÖSSÉGEN BELÜLI, ADÓALANYOK KÖZÖTTI, HATÁROKON ÁTNYÚLÓ
TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEKRE ÉS SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁSOKRA VONATKOZÓ DIGITÁLIS
ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖVETELMÉNYEK”.

15. A 262. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„262. cikk

- (1) Minden héaazonosító számmal rendelkező adóalanynak be kell nyújtania a 264. cikkben említett adatokat a következő ügyletekre vonatkozóan:
  - a) termékeknek a 138. cikk (1) bekezdése és a 138. cikk (2) bekezdése c) pontja szerinti értékesítése és továbbítása;
  - b) a 20. cikknek megfelelően teljesített, Közösségen belüli termékbeszerzések és a 21. vagy 22. cikk értelmében annak minősülő ügyletek;
  - c) olyan termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása, amelyek nem héamentesek abban a tagállamban, ahol az ügylet adóköteles, és amelyek után a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője a 194. cikk alapján – amennyiben héaazonosító számmal rendelkezik – vagy a 195., 196. vagy 197. cikk alapján köteles megfizetni a héát; és
  - d) olyan termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele, amelyek nem héamentesek abban a tagállamban, ahol az ügylet adóköteles, és amelyek után a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője a 194. cikk alapján – amennyiben héaazonosító számmal rendelkezik – vagy a 195., 196., 197. vagy 204. cikk alapján köteles megfizetni a héát.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt ügyletekre vonatkozóan a 264. cikkben említett adatokat annak a tagállamnak kell benyújtani, amely az adóalany számára kiadta az említett adóalany által azon ügylethez használt héaazonosító számot, amelyre az adat vonatkozik.

- (3) E cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjától eltérve a XII. cím 6. fejezetének 5. szakaszában meghatározott különös szabályozás szerint nyilvántartásba vett adóalanyoknak nem kell benyújtaniuk a sajáttermék-továbbításokra és az ugyanazon termékekkel kapcsolatos, a 21. vagy 22. cikk értelmében Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletekre vonatkozó adatokat.
- (4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a héaazonosító számmal rendelkező adóalanyoknak nem kell benyújtaniuk a 264. cikkben említett adatokat az e cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában felsorolt ügyletekre vonatkozóan. Az említett lehetőséggel élő tagállamok értesítik a Bizottságot az említett intézkedésekről, amely tájékoztatja a többi tagállamot a következőkről:
- a) az intézkedés elfogadása, annak hatálybalépése előtt; és
  - b) az az időpont, amelytől kezdve az intézkedést már nem alkalmazzák, ezen időpontot megelőzően.”

10. A 263. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„263. cikk

- (1) A 264. cikkben említett adatokat a 262. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett ügyletekre vonatkozó számla kibocsátására kötelezett adóalanyoknak minden egyes, az ezen pontokban említett ügyletre vonatkozóan a számla kibocsátásával – vagy azzal egyidejűleg, amikor azt ki kellett volna bocsátani – kell továbbítaniuk.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett számlát a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője bocsátja ki a számla kibocsátására kötelezett adóalany nevében, a 264. cikkben említett adatokat minden egyes, a 262. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett ügyletre vonatkozóan legkésőbb azt követő 5 napon belül kell továbbítani, hogy a számlát kibocsátották, vagy azt ki kellett volna bocsátani.

- (2) Azoknak az adóalanyoknak, amelyek részére a 262. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett ügyletekre vonatkozó számlát kell kibocsátani, a 264. cikkben említett adatokat minden egyes, az ezen pontokban említett ügyletre vonatkozóan legkésőbb a számla kézhezvételétől számított 5 napon belül kell továbbítaniuk. A tagállamok rendelkezhetnek az említett ügyletekre vonatkozó adatok továbbításáról, amennyiben az a személy, akinek a számára a számlát ki kell bocsátani, nem kapta meg azt időben.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az adatokat az adóalanynak vagy az említett adóalany nevében eljáró harmadik félnek kell továbbítani. A tagállamok gondoskodnak az ilyen adatok benyújtásához szükséges elektronikus eszközökről.

A tagállamok lehetővé teszik azon adatok továbbítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU irányelv szerinti szintaxislistának.

- (4) E cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában az adatok szolgáltatására szolgáló közös elektronikus üzenetet a 904/2010/EU rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban kell meghatározni.”

17. A 264. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„264. cikk

A 263. cikkel összhangban a következő adatokat kell továbbítani:

- a) a 138. cikk (1) bekezdésének megfelelően teljesített termékértékesítések, valamint az olyan termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetében, amelyek nem héamentesek abban a tagállamban, ahol az ügylet adóköteles, és amelyek után a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője a 194-197. cikk alapján köteles megfizetni a héát, a 226. cikk 1–4., 6., 7., 8., 11., 16. és 17., és adott esetben 11a. pontjában említett információk;
- b) a 138. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban teljesített továbbítások tekintetében a 226. cikk 1–4., 6., 7., 8., 11. és 16. pontjában említett információk;
- c) a 20. cikknek megfelelően teljesített Közösségen belüli termékbeszerzések és a 22. cikk szerint annak minősülő ügyletek esetében a 226. cikk 1–4., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 16. és 17. pontjában említett információk;
- d) a 21. cikk értelmében Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletek esetében a 226. cikk 1–4., 6., 7., 8., 9., 10., 11. és 16. pontjában említett információk;

- e) az olyan termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele esetében, amelyek nem héamentesek abban a tagállamban, ahol az ügylet adóköteles, és amelyek után a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője a 194., 195., 196., 197. vagy 204. cikk alapján köteles megfizetni az adót, a 226. cikk 1–4., 6., 7., 8., 9., 10., 16., 17., és adott esetben 15. pontjában említett információk.”

18. A 265- 271. cikket el kell hagyni.

19. A XI. cím 6. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„2. SZAKASZ

EGY TAGÁLLAM TERÜLETÉN ~~AZ ADÓALANYOK ÁLTAL~~ TELJESÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSNEK VAGY SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁSNAK MINŐSÜLŐ ÜGYLETEKRE, VALAMINT AZ ADÓALANYOK KÖZÖTTI TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEKRE ÉS SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁSOKRA VONATKOZÓ DIGITÁLIS ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

271a. cikk

- (1) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett vagy héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok elektronikus úton küldjék meg adóhatóságaiknak a területükön a saját maguk részére teljesített, a 262. cikkben említettektől eltérő termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő ügyletekre, valamint az adóalanyok által más adóalanyok részére teljesített, a 262. cikkben említettektől eltérő termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adatokat.
- (2) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett vagy héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok elektronikus úton küldjék meg adóhatóságaiknak a területükön a saját maguk által a részükre teljesített, a 262. cikkben említettektől eltérő termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő ügyletekre, valamint a más adóalanyok által a részükre teljesített, a 262. cikkben említettektől eltérő termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adatokat.

271b. cikk

- (1) Amennyiben egy tagállam előírja a 271a. cikk (1) bekezdése szerinti adatok megküldését, a számla kibocsátására kötelezett adóalany vagy az adóalany nevében eljáró harmadik fél köteles minden egyes ügyletre vonatkozóan a számla kibocsátásával – vagy azzal egyidejűleg, amikor azt ki kellett volna bocsátani – továbbítani az ilyen adatokat.

Amennyiben a számlát a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője bocsátja ki a számla kibocsátására kötelezett adóalany nevében, a 271a. cikk (1) bekezdésében említett adatokat minden egyes ügyletre vonatkozóan legkésőbb az azt követő 5 napon belül kell továbbítani, hogy a számlát kibocsátották, vagy azt ki kellett volna bocsátani.

- (2) Ha valamely tagállam előírja a 271a. cikk (2) bekezdése szerinti adatok megküldését, az adóalanyok, amelynek részére számlát bocsátottak ki, vagy az adóalany nevében eljáró harmadik félnek az ilyen adatokat minden egyes ügyletre vonatkozóan legkésőbb a számla kézhezvételétől számított 5 napon belül kell továbbítani. A tagállamok rendelkezhetnek az említett ügyletekre vonatkozó adatok továbbításáról, amennyiben az a személy, akinek a számára a számlát ki kell bocsátani, nem kapta meg azt a megfelelő időben.
- (3) A tagállamok lehetővé teszik az olyan elektronikus számlák adatainak továbbítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU irányelv szerinti szintaxislistának.

A tagállamok engedélyezhetik az elektronikus számlák adatainak az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványtól és a 2014/55/EU irányelv szerinti szintaxislistától eltérő adatformátumok használatával történő továbbítását, amennyiben ezek az egyéb adatformátumok biztosítják az említett szabvánnyal való interoperabilitást.

- (4) A 271a. cikk szerinti adatok továbbítását előíró tagállamok az említett kötelezettség hatályát az adóalanyok bizonyos kategóriáira vagy bizonyos ügylettípusokra korlátozhatják. A tagállamok meghatározzák a továbbítandó adatokat is.

271c. cikk

A Bizottság 2033. március 31-ig a tagállamok által szolgáltatott információk alapján időközi értékelő jelentést nyújt be a Tanácsnak a 3. fejezetben meghatározott elektronikus számlázás és az e fejezetben meghatározott, Közösségen belüli és belföldi digitális adatszolgáltatási követelmények működéséről. E jelentésben a Bizottság:

- a) értékeli, hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a héabeszedés hatékonyságára és a héabevétel-kiesés csökkentésére, az adóhatóság által végzett ellenőrzések számára, valamint az adminisztratív terhek csökkentésére és az adóalanyok költségmegtakarítására,
- b) értékeli, hogy a tagállamok számára a 262. cikk (4) bekezdésében kínált lehetőség milyen hatást gyakorol a más tagállamokbeli héacsalásra és a központi VIES működésére,
- c) értékeli az intézkedések végrehajtásából eredő technikai problémákat, például a számlák és az adatok továbbításával kapcsolatos hibákat, késedelmeket és mulasztásokat,
- d) számba veszi a tagállamok által bevezetett és az adófizetők számára adminisztratív terheik enyhítése érdekében rendelkezésre bocsátott intézkedéseket és szolgáltatásokat,
- e) számba veszi a lehetséges új technológiai fejlesztéseket az elektronikus számlázás és a digitális adatszolgáltatás területén,

- f) ennek megfelelően értékeli a további intézkedések szükségességét, és amennyiben szükségnek ítéli, megfelelő jogalkotási javaslatot tesz ezen intézkedésekre vonatkozóan.”

20. A 273. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„273. cikk

A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék a hía pontos beszédése és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

Az e cikk első bekezdésében említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási kötelezettségek előírására, sem pedig a híaazonosító számmal rendelkező adóalanyok közötti, Unión belüli termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, illetve termékbeszerzések és szolgáltatások igénybevétele tekintetében a 6. fejezetben meghatározottakon felüli további új általános, ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettségek bevezetésére felhasználni. Mindazonáltal a tagállamok előírhatják az adóalanyok számára, hogy a hía bevallás elkészítéséhez és benyújtásához szükséges adatszolgáltatás vagy audit céljából őrizték meg az ügyleteikre vonatkozó adatokat. Azok a tagállamok, amelyek 2024. január 1-jén általános ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettséggel rendelkeztek a 262. cikkben említettektől eltérő termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása tekintetében, fenntarthatják ezeket az adatszolgáltatási kötelezettségeket mindaddig, amíg nem vezetnek be a 6. fejezet 2. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelő, a termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális és valós idejű adatszolgáltatási rendszert.

Azok a tagállamok, amelyek 2024. január 1-jén általános ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettséggel rendelkeztek a 262. cikkben említettektől eltérő termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele tekintetében, fenntarthatják ezeket az adatszolgáltatási kötelezettségeket mindaddig, amíg nem vezetnek be a 6. fejezet 2. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelő, a termékbeszerzésekre és szolgáltatások igénybevételére vonatkozó digitális és valós idejű adatszolgáltatási rendszert.

A tagállamok fenntarthatják azt a követelményt, hogy az adóalanyok a héabevallás elkészítéséhez és benyújtásához szükséges adatszolgáltatás vagy audit céljából őrizzék meg az ügyleteikre vonatkozó adatokat.

A tagállamok a 6. fejezetben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá nem tartozó ügyletekre is előírhatnak adatszolgáltatási kötelezettségeket.”

6. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok az 1. cikk 2. és 3. pontjára vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket ...*[HL: kérjük, illessze be ezen irányelv hatálybalépésének időpontját]*-tól/-től alkalmazhatják. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.
- (2) A tagállamok legkésőbb 2026. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikknek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok az említett intézkedéseket 2027. január 1-jétől alkalmazzák.

- (3) A tagállamok 2028. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 3. cikknek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok az említett intézkedéseket 2028. július 1-jétől alkalmazzák.

E bekezdés második albekezdésétől eltérve, a tagállamok legkorábban 2028. július 1-jétől és legkésőbb 2030. január 1-jétől alkalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 3. cikk 1. pontjának megfeleljenek.

- (4) A tagállamok 2029. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 4. cikknek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok az említett intézkedéseket 2029. július 1-jétől alkalmazzák.

- (5) A tagállamok legkésőbb 2030. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 5. cikknek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok az említett intézkedéseket 2030. július 1-jétől alkalmazzák.

E bekezdés második albekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek 2024. január 1-jén belföldi digitális valós idejű ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettséggel rendelkeznek, vagy a 395. cikk alapján 2024. január 1. előtt engedélyt kaptak ilyen kötelezettség bevezetésére, – vagy amennyiben ilyen engedélyre nem volt szükség, 2024. január 1-je előtt ilyen belföldi digitális valós idejű ügyletalapú adatszolgáltatási kötelezettség bevezetését előíró nemzeti jogszabályt fogadtak el –, legkésőbb 2035. január 1-jétől alkalmazzák az 5. cikk 5. pontjára vonatkozó, a 218. cikkhez kapcsolódó intézkedéseket és az 5. cikk 19. pontjára vonatkozó, a 271a. és 271b. cikkhez kapcsolódó intézkedéseket a belföldi elektronikus számlázás és adatszolgáltatás tekintetében. Ha a 271c. cikkben említett időközi értékelő jelentés hiányosságokat tár fel, a Bizottság értékeli, hogy szükség van-e további intézkedésekre, és szükség esetén megfelelő javaslatot tesz az említett határidőnek a hiányosságok orvoslásáig történő elhalasztása céljából.

- (6) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (7) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb intézkedéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

7. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

8. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

a Tanács részéről
az elnök
